డిటెన్షన్ విధానం వద్దు

పాఠశాల విద్యలో తిరిగి డిటెన్షన్ విధానం ప్రవేశపెట్టాలని కేంద్ర విద్యా విషయాల సలహామండలి (సిఎబిఇ) సిఫారసు చేసినట్లు కేంద్ర మానవ వనరుల శాఖామంత్రి స్మృతి ఇరానీ ఆగస్టు 19న ఢిల్లీలో జరిగిన విద్యామంత్రుల, అధికారుల సమావేశంలో ప్రతిపాదించారు. రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల నుండి వ్రాతపూర్వక హామీలు తీసుకుని తుది నిర్ణయాన్ని తీసుకుంటామని స్మృతి ఇరాని ప్రకటించారు. 10వ తరగతి వరకు ఎలాంటి ఆటంకం లేకుండా చదువుకోవడానికి వీలున్న ప్రస్తుత 'నాన్ డెటెన్షన్ విధానాన్ని' రద్దు చేయాలని సిఎబిఇ నిర్ణయించి ఈ ప్రతిపాదనలు చేసింది. నాన్‌డిటెన్షన్ విధానం వలన నాణ్యత, ప్రమాణాలు లేకుండానే విద్యార్థులు పై తరగతులకు పోతున్నారని కావున పరీక్షా ఫలితాలు ఆధారంగానే పై తరగతులకు ప్రమోట్ చేయాలని అంటున్నారు. కేంద్ర ప్రభుత్వం దీనిపై దేశ వ్యాపిత చర్చకు తెరలేపింది. పాఠశాల విద్యలో కేంద్ర పెత్తనానికిదో ఉదాహరణ. తెలుగు రాష్ట్రాల మంత్రులు దీనికి సానుకూలంగా స్పందించినట్లు మీడియాలో వచ్చిన వార్తలు బట్టి తెలుస్తుంది.

విద్యాహక్కు చట్టం సెక్షన్ 16లో "బడిలో చేరిన బాలలను ప్రాథమిక విద్య పూర్తయ్యేవరకు ఏ తరగతిలోనైనా మళ్ళీ కొనసాగించకూడదు. బడి నుండి తీసివెయ్య కూడదు". అని పేర్కొంది. ఈ నిబంధనలు సవరించాలని కేంద్ర ప్రభుత్వ ఆలోచన.

నాన్ డిటెన్షన్ విధానం ఎందుకు పెట్టారు?

1971లో ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో నాన్ డిటెన్షన్ విధానం ప్రవేశపెట్టారు. నాడు రాష్ట్ర అక్షరాస్యత 21.19 శాతం ఉండేది. దేశ అక్షరాస్యత 34.45 శాతంగా ఉండేది. పాఠశాలలో చేరకపోవడం ఒక సమస్య అయితే చేరిన వారు పెద్ద సంఖ్యలో డ్రాపౌట్ కావడం వలన నాడు నిరక్షరాస్యత ఎక్కువగా వుండేది. నాడు ప్రభుత్వ పాఠశాలల్లోనే పిల్లల నమోదు ఎక్కువగా వుండేది. పిల్లలు ఎక్కువ. ఉపాధ్యాయులు తక్కువ. ఏకోపాధ్యాయ పాఠశాలలూ ఎక్కువే. మౌలిక వసతులు లేవు. స్వాతంత్ర్యానంతరం మొదటి తరం తల్లిదండ్రులు వారి పిల్లలకు చదువు అబ్బడం లేదని వారి కుల వృత్తులు, వ్యవసాయ, ఇంటి పనుల్లో ఉపయోగించుకునేవారు. ఒకే తరగతిలో ఎక్కువ సంవత్సరాలు నిలకడగా ఉండడం వలన చదువు పట్ల శ్రద్ధ, ఆసక్తి తగ్గడంతో బడి మానివేసేవారు. **ప్రభుత్వం విద్యావ్యవస్థను మెరుగుపరచడానికి చర్యలు తీసుకోవడం మానేసి నాన్ - డిటెన్షన్ విధానాన్ని ప్రవేశపెట్టి చేతులు దులుపుకుంది. ప్రభుత్వ ఉద్దేశ్యమేదైనా హాజరును బట్టి పై తరగతులకు పంపిండచడం వలన డ్రాపౌట్ శాతం కొంత తగ్గింది. చదువు కొనసాగే దానికి ఉపయోగపడింది.** సంవత్సరాల తరబడి ఒక తరగతిలో నిలకడగా ఉన్నవారు వయోతారతమ్యం వలన అవమానానికి గురై బడిమానివేసే పరిస్థితి తగ్గింది. వయస్సు పెరిగే కొద్దీ పై తరగతుల విషయాలు అర్థం చేసుకొనే అవకాశం కలిగింది. భాషా నైపుణ్యాలు లేకపోయినా వినడం ద్వారా విషయ అవగాహన కలిగింది. పరీక్షల భయం తగ్గింది. 7వ తరగతి వరకు కనీస చదువు నిరాటంకంగా కొనసాగింది.

ఐ.వెంకటేశ్వరరావు
UTF రాష్ట్రఅధ్యక్షులు

2008 జనవరిలో ఏడవ తరగతి కామన్ ఎగ్జామినేషన్‌ను కూడా విద్యాశాఖరద్దు చేసింది. అన్ని తరగతుల బోధనకు అవసరమైన సబ్జెక్టు టీచర్ల నియామకాలు చేయలేకపోయామని, సెకండరీ గ్రేడ్ టీచర్లే బోధిస్తున్నారని, ప్రైవేట్ యాజమాన్యాలు ఫలితాల కోసం అక్రమ చర్యలకు పాల్పడుతున్నారని, పరీక్షల నిర్వహణ ఫార్సుగా మారిందని, మార్కుల కోసం పరీక్షలు నడపడంలో అవకతవకలు జరిగాయని ప్రభుత్వం కామన్ పరీక్షా విధానం రద్దు చేసింది. దీన్ని సంఘాలు స్వాగతించాయి.

నాన్ డిటెన్షన్ కొనసాగించాలి!
నాణ్యత ప్రమాణాలు పెంచేందుకు చర్యలు తీసుకోవాలి!!

చదువుల్లో పరీక్షలు ఒక భాగం మాత్రమే. విద్యార్థి సామర్థ్యాలను అన్ని కోణాల్లోను మూల్యాంకం చేయాలని సిసిఇ విధానం చెబుతుంది. ప్రాథమిక స్థాయి పరీక్షల్లో మార్కులు ఆధారంగా వారి భవిష్యత్‌ను నిలుపుదల చేయడం సరికాదు. నేడు ప్రభుత్వ పాఠశాలల్లో వెనుకబడిన సామాజిక తరగతుల పిల్లలే చదువుతున్నారు. వీరి ఆర్థిక సామాజిక నేపథ్యం దృష్టిలో పెట్టుకోవాలి. ఒకరు, ఇద్దరు ఉపాధ్యాయులతో పాఠశాల నడిస్తే ప్రమాణాలు ఆశించలేము. నేడు రాష్ట్రంలో ఇటువంటి పాఠశాలలే ఎక్కువ. రిపోర్టులు, సమావేశాలు, ఇతర పనుల పేరుతో పనిదినాలు తగ్గిపోతున్నాయి. ప్రమాణాల పేరుతో బడికి దూరం చేయడం తగదు. నాణ్యమైన ప్రమాణాలతో కూడిన విద్యను అందించాల్సిన బాధ్యత ప్రభుత్వానిదే. ప్రమాణాలు లేవని పిల్లలను తప్పుపట్టడం కాకుండా ప్రమాణాలు, నాణ్యత పెంపుకు వ్యవస్థీకృత లోపాలు సరిదిద్దాలి.

ఉపాధ్యాయుడు సామాజిక బాధ్యతను దృష్టిలో పెట్టుకోవాలి

ప్రభుత్వంవైపు నుండి, పాఠశాల వ్యవస్థలో ఎన్నిలోపాలున్నా ఉండవచ్చు. పాఠశాలలో ఒకరు ఇద్దరు ఉపాధ్యాయులే ఉండవచ్చు. బడిలోచేరి తనవద్ద ప్రాథమిక, ప్రాథమికోన్నత స్థాయివరకు 8 సంవత్సరాలుచదువుతున్న విద్యార్థులలో ఎక్కువ మంది విద్యార్థులు కనీస స్థాయిలో ఎందుకు లేరని ఉపాధ్యాయుడు ప్రశ్నించుకోవాలి. తన బాధ్యతగా స్వీకరించాలి. బోధనలో ఉండే లోపాలు సరిదిద్దుకోవాలి. **పాఠశాల విద్యలో సర్వేలు బాధాకరంగానే ఉన్నాయి. తగినంత మంది ఉపాధ్యాయులున్న చోట కూడా కనీస స్థాయిలు బాగానే ఉన్నాయని చెప్పలేక పోతున్నాము. పర్యవేక్షణ లేకపోవడం వలనే నాణ్యత ప్రమాణాలు లేవని కొందరు సిద్ధాంతీకరిస్తున్నారు. పర్యవేక్షణ ఉంటేనే ఉపాధ్యాయులు పనిచేస్తారనే వాదన ఉపాధ్యాయ వృత్తికి అవమానకరం.** ఏ పర్యవేక్షణాధికారి కొరకు మనం పనిచేయడం లేదని, విద్యార్థుల భవిష్యత్తే లక్ష్యంగా పనిచేస్తున్నామనే ఆత్మవిశ్వాసం ఉపాధ్యాయులలో ఉండాలి.

ప్రభుత్వం బాధ్యత నుండి వైదొలగరాదు

నాన్ డిటెన్షన్ విధానం ప్రవేశపెట్టినపుడుగానీ, మళ్ళీ డిటెన్షన్ విధానం పెట్టాలని భావిస్తున్న ప్రభుత్వాలు పరీక్ష విధానం, నాణ్యత గురించి మాట్లాడంతోనే సరిపోదు. ప్రభుత్వ విద్యా విధానాన్ని బలహీన పర్చింది కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలే. పాఠశాలల ఏర్పాటు, ఉపాధ్యాయుల నియామకం, బోధనా విధులు, పని దినములు, సిలబస్, నిరంతర సమగ్ర మూల్యాంకనం, చదువుల్లో వెనుకబడిన వారికి అదనపు బోధన చేయడం వంటి చర్యలు నిర్ణీత కాలపరిధిలో పటిష్టంగా అమలు చేయాలని విద్యాహక్కుచట్టం పేర్కొంది. ఈ పనిచేస్తే కనీస అభ్యసన సామర్థ్యాలు లేవనే సమస్య ఉత్పన్నం కాదు. ఇవి రాకపోతే విద్యార్థిని దోషిగా నిర్ణయించి డిటెన్షన్ చేయడం అన్యాయం అవుతుంది. అందరికి విద్య అనే నినాదానికి ఆటంకం ఏర్పడుతుంది. పిల్లవాడికి పరీక్షల భయం లేని, ఒత్తిడి లేని విద్య అందించాలనేది అధిక సంఖ్యాకుల భావన. నాన్ డిటెన్షన్ విధానం ఉన్నప్పటికీ ఒకటవ తరగతిలో చేరిన విద్యార్థులందరూ 10వ తరగతి వరకు రావడంలేదు. ఎస్సీ, ఎస్టీ ఇతర వెనుకబడిన తరగతుల్లోను, బాలికల్లో డ్రాపౌట్ శాతం నేటికి అవమానకరంగానే ఉన్నది. **ప్రతి విద్యార్థికి 10వ తరగతి వరకు పాఠశాల విద్యకొనసాగించే విధంగా చర్యలు తీసుకోవాల్సి ఉంది. ప్రభుత్వాలు ఆవైపు ఆలోచించకుండా మళ్ళీ డిటెన్షన్ విధానం తీసుకురావడం తిరోగమన చర్యే అవుతుంది.** నాన్ డిటెన్షన్ విధానానికే ప్రభుత్వం కట్టుబడి వుండాలని డిమాండ్ చేస్తున్నాము.